

rømme, at det er et Spørgsmaal, man kan disputere om. I hvert Tilfælde mener jeg, at der aldrig kan være noget til Hinder for, at man skriftlig henvender sig til Folk og anbefaler sin Forretning. Men der er ikke nogen stor Forskel paa at rejse om personlig og uden Forevisning af Varer søge at afsætte dem efter Bestilling, og at løbe omkring med dem og afhænde dem ved Omførsel. Er man først enig om, at man vil indskrænke Afsætning for alle til at skulle ske fra een Butik, saa vil man sikkert ogsaa let blive enig om, at en saadan Omførsel af Varer eller Omrejsen for at faa Bestilling paa Varer er en Omgaaen af Bestemmelsen i § 14 om, at ingen kan have mere end een aaben Bod.

En anden Sag, som Handelsstanden ligeledes med Føje klager over, er Afholdelsen af frivillige Auktioner over Handels- og Fabrikvarer. Den Maade, paa hvilken man har søgt at dæmme op imod denne Uskik ved Loven af 1873, har vist sig at være uheldig. Disse Auktioner, som volde stor Skade rundt omkring for de faste næringsdrivende, florere nu i ganske samme Omfang som før 1873, og Grunden dertil er den, at Bestemmelserne i Loven af 1873 ere blevne uheldig affattede. Man vælger nu i Almindelighed den Fremgangsmaade, at en fremmed Mand, som ønsker at holde Auktion i en By til stor Skade for de faste næringsdrivende, henvender sig til en der i Byen boende handelsberettiget og beder ham at modtage et Parti Varer i Kommission og realisere dem. Det har absolut været Meningen med Loven af 1873, at sligt ikke skulde være tilstedeligt, men der staar ikke noget derom i Loven. Som Følge deraf er det noget, som foregaar hver Dag trindt omkring i Byerne, saavel som paa Landet, idet der jo altid er nogle handlende, der ikke ere utilbøjelige til at tage denne For tjeneste med og derfor tage mod disse Varer. Derhos bliver der altid noget Sjøv ved saadanne Auktioner, og de drage et Publikum til Stede, som kun er lidet forstaaende, og derved gøres betydelige Omsetninger til Skade baade for Publikum og de virkelig solide handlende. Der er ligeledes i Loven af 1873 sagt, at det er en Betingelse for at kunne holde Auktion med den Slags Varer, at man har drevet Forretning paa Stedet mindst et Aar; men der staar ikke i Loven, at det skal være det sidste Aar, eller at han endnu skal drive Forretning der, og Domstolene have derfor ikke kunnet finde det straffbart, at en Mand, der for mange Aar siden har drevet Forretning i en By, pludselig, efter

at det er gaaet tilbage for ham paa andre Steder, vender tilbage med en hel Mængde daarlige Varer og afsætter dem ved offentlig Auktion til stor Skade for de handlende sammesteds. Dette søger Lovforslagets § 19 nu at hemme, og jeg har den Tro, at hvis denne Bestemmelse maatte finde Lovgivningsmagtens Billigelse, vilde disse Ulemper for en meget væsentlig Del, for ikke at sige ganske, være forhindrede. — Jeg skal nu blot nævne § 20 i Lovforslaget, som omhandler en Sag, der ogsaa har givet Handelsstanden Anledning til mange Klager, det er nemlig Udsalget af Fallit- og Dødsboers Varebeholdninger. Vi have savnet en Bestemmelse i Lovgivningen om, hvorvidt et Dødsbo eller Fallitbo kunde være berettiget til i det uendelige at fortsætte med deres Varesalg og vel at forstaa ikke blot med Udsalg af de Varer, der fandtes ved Dødsfaldet eller Fallittens Udbrud, men ogsaa, som det i Reglen vil være nødvendigt, ved Indkøb af ny Varer, med andre Ord at fortsætte Forretningen. Da disse Forretninger jo drives under ganske andre Vilkaar end de stabile Forretninger i Byen, idet de dels ikke svare nogen Afgift til Kommunen, dels som oftest ikke ville se saa nøje paa, om de faa den højeste eller en rimelig Pris ud deraf, men ville søge saa hurtig som muligt at realisere, hvad de have, er det til stort Afbræk for den stadige og regelmæssige Handel. Der er derfor i § 20 stillet et Forslag om, at disse Dødsboudsalg under ingen Omstændigheder kunne fortsættes ud over 6 Maaneder fra Dødsfaldet eller Bobehandlingens Begyndelse, medmindre der indtræder ganske særlige Omstændigheder, hvor Tilladelse da kan gives af Overøvrigheden; men efter de 6 Maaneder maa intet Udsalg finde Sted fra aaben Bod, og en egentlig Fortsættelse af Forretningen ikke blot med Udsalg men ogsaa med Indkøb af ny Varer vil derved være udelukket.

Jeg beder det høje Ting om Undskyldning, fordi jeg saa længe har gjort Krav paa dets Opmærksomhed, men en Undskyldning derfor og en Forklaring deraf vil jo ligge i, at det er en Sag, som jeg personlig har haft overmaade meget at gøre med, og som levende interesserer mig. Jeg haaber ogsaa, at Tinget, om det end ikke har kunnet følge mig fuldt ud i alle mine forskellige Udtalelser, dog har faaet det Indtryk, at der i dette Lovforslag er mange vigtige og i Næringslivet dybt indgribende Bestemmelser, og man vil vist ogsaa have faaet det Indtryk, at Næringslovkommissionen, hvis Arbejde ligger til Grund for